

κού - - λα ό, που πά, ει, ό, που ρηι για, λο, για, λο. πώ

2 Μή φυτέψης γιαύλια κ' άνθη
 Φύτεψε βασιλικό
 Γιατί ό νηός που δά σέ πάρη } ταις
 Μ' έστειλε νά σού τó πώ

ΛΑΛΟΥΝ Τ' ΑΗΘΟΝΙΑ

(ΓΙΑ ΤΕΤΡΑΘΩΝΗ ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ)

Διοκκωσι διά Λαυράκιαν
 Γ. ΦΕΣΦΙΔΙΟΥΛΟΥ.
Alllegretto.

ΔΙΟΝ. ΛΑΥΡΑΚΑ

1. Λα λούν τ' αηθόνια και πλαν. τά - ζω Άνθούν τά ρό, δα και με. δώ

Τὸ φεγ-γα- ρά- κι κου- δεν- τιά- ζω και μούρ-χε-ται νά- τρελ-λα- δῶ Τὸ φεγ-γα-

Λαλοῦν τ'ἀπό- νια και στε- νά- ζω, ἄνθουν τὸ ρό- σα και με- δῶ Τὸ φεγ-γα-
 Λαλοῦν τ'ἀπό- νια και στε- νά- ζω, ἄνθουν τὸ ρό- σα και με- δῶ Τὸ φεγ-γα-

ρά- κι κου- δεν- τιά- ζω και μούρ-χε-ται νά- τρελ-λα- δῶ, Τὸ φεγ-γα- δῶ.

D.C. TUTTO

2. Μιά μαγεμένη ἀνατριχίλα
 μέ περιμένει κάθε αὐγή
 Θαρρῶ πῶς θγάζω ἀνθούς και φύλλα
 Κί ἄπλωνώ ρίζες μέσ' τῆ γῆ.

3. Μά ποιὸ μεδῶσι και ποιὰ τρέλλα
 Και ποιὰ ἀνοιξιὰτικὴ χαρά
 Μαίζει μ'αὐτὴν πού φέρνεσι, ἔλα!
 Κί ὅλα τὰ νοιάδω μιὰ φορὰ.